

Joiden osana on elää lopun aikoja

”Nämä tapahtumat ovat varoittavia esimerkkejä, ja ne on kerrottu ojennukseksi meille, joiden osana on elää lopun aikoja. Joka luulee seisovansa, katsokoon, ettei kaadu.” (1. Kor. 10:11, 12.)

Avaintekstit:

Ilm. 6:12-17;
Matt. 24:36-44;
1. Moos. 6:1-8;
2. Piet. 2:4-11;
1. Moos. 18:17-32;
Dan. 7:9, 10.

R aamattu on täynnä kertomuksia, jotka viittaavat Jumalan kansan tulevaisuuden tapahtumiin ja auttavat meitä ymmärtämään ”nykyistä totuutta”. Itse asiassa jotkin niistä ennakoivat lopun ajan tapahtumia yllättävän yksityiskohtaisesti, mikä antaa meille laajemman perustan Danielin kirjan ja Ilmestyskirjan profetioiden selkeälle ymmärtämiselle.

Loukkaamatta yksilön omantunnonvapautta Jumala voi täydellisesti ohjata niitä lopun ajan tapahtumia, mitkä profeetat olivat ennustaneet. Jotkin näistä tärkeistä kertomuksista ovat selkeitä, koska Uusi testamentti viittaa niihin nimenomaan kuvatessaan lopun ajan tapahtumia: Sodoma ja Gomorra, vedenpaisumus jne. Toiset taas vaativat huolellista pohdintaa ja tutkimista, jotta niistä voidaan kaivaa esiin Jumalan sanassa meille annetut totuudet.

Seuraavan muutaman viikon aikana käymme läpi useita keskeisiä kertomuksia nähdäksemme, mitä niillä voi olla sanottavaa muun muassa Jeesuksen toisen tulemisen, tutkivan tuomion ja viimeisten aikojen kriisin kaltaisista tapahtumista. Kaiken tämän kautta löydämme Kristuksen kaiken keskipisteenä, sillä hänen on oltava kaikkien profeettallisten opustemme perusta ja päämäärä.

Tämä tutkistelu on sapatiksi 7.6.2025

KARITSAN VIHA

Lue Ilm. 6:12-17. Pohdi, miten nämä ihmiset reagoivat lopun ajan tapahtumien äkilliseen toteutumiseen.

On mielenkiintoista huomata, että eksyneet eivät vaikeroi: "Mitä tämä on?" tai "Kuka on tämän takana?". He näyttävät tietävän, mitä tapahtuu. He puhuvat Jeesuksesta "Karitsana", mikä edellyttäisi, että he tietäisivät jotakin Kristuksesta. He näyttävät myös tietävän, että hänen "vihansa suuri päivä on tullut" ja että he ovat toivottomassa tilanteessa: "Kuka voi sen kestää?"

Ennen kuin loppu tulee, evankeliumi viedään kaikille maailman kansoille (Matt. 24:14) ja kolmen enkelin sanoma kaikkialle planeetallamme. Silti tulee olemaan ihmisiä, jotka yllätetään – ei tiedon puutteen vuoksi vaan siksi, että he kieltäytyvät uskomasta ja tottelemasta. Tämä tulee olemaan syy siihen, että tällaiset ihmiset ovat eksyksissä lopun aikana.

Lue Matt. 24:36-44. Mitä meidän pitäisi Jeesuksen mukaan oppia kertomuksesta Nooasta?

Jeesus viittaa vedenpaisumuskertomukseen varoittaakseen meitä siitä, että hänen toinen tulemisensa tulee monille yllätyksenä. Jeesuksen toisen tulemuksen tavoin vedenpaisumus ei tullut maailmalle yllätyksenä tiedon puutteen vuoksi. Nooa saarnasi 120 vuotta maailmalle, joka kieltäytyi uskomasta. Heille kerrottiin, mitä tapahtuisi. He eivät vain uskoneet.

Samaan aikaan monet ihmiset vakuuttavat itselleen, että pitkien ajanjaksojen kuluminen tarkoittaa, että profetiat ovat vääriä. Käyttäen vedenpaisumuskertomusta asiayhteytenä Pietari kirjoittaa: " – lopun aikoina tulee pilkkaajia, jotka ovat omien himojensa vietävinä. He sanovat pilkaten: 'Onko hän muka tullut, niin kuin lupasi? Isämme ovat nukkuneet pois, ja kaikki on entisellään, niin kuin on ollut maailman luomisesta asti.'" (2. Piet. 3:3, 4.) Vuosien kuluessa tämä näkemys vain vahvistuu.

Kunkin ihmisen oma kokemus Jeesuksen toisesta tulemuksista ei ole koskaan sen kauempana kuin hetki kuoleman jälkeen. Miten tämä näkökulma voisi auttaa meitä Jeesuksen "viipymistä"?

NOOAN EVANKE- LIOMISTYÖ

Pietari muistuttaa meitä siitä, että monet ovat valmistautumattomia Kristuksen paluuseen, koska "[t]ieten tahtoen he unohtavat" (2. Piet. 3:5), mitä vedenpaisumuksessa tapahtui. Vaikka maailmalla on kollektiivinen muisti suuresta vedenpaisumuksesta (hämmästyttävän monissa maailmanlaajuisissa kulttuureissa muinaisista kreikkalaisista mayoihin kerrotaan tuhoisasta tulvasta), kertomus Nooasta on nykyään ehkä yksi pilkatuimmista Raamatun kertomuksista. Kuten on ennustettu, maailma on tieteen tahtoen hylkäämässä tuon kertomuksen myyttinä, vaikka se kuvataan Vanhassa testamentissa niin selvästi ja yksiselitteisesti ja siihen viitataan lukuisia kertoja Uudessa testamentissa.

Jeesus kertoo Matt. 24:37-39. Vertaa tätä raamatunkohtaa 1. Moos. 6:1-8 jakeisiin. Mitkä olivat ne moraaliset olosuhteet, jotka johtivat vedenpaisumukseen? Mitä rinnastuksia näiden kahden ajanjakson välillä on?

On olemassa toinenkin tärkeä opetus Jumalan lopun ajan jäännöskansalle. Hepr. 11:7 kertoo meille, että Nooa "rakensi arkin, ja näin koko hänen perheensä pelastui. Hänen uskonsa langetti maailmalle tuomion ja antoi hänelle itselleen uskovien perinnön, vanhurskauden."

Kuvittele, että saarnaisit yli vuosisadan ajan, eikä sinulla olisi muuta tulosta kuin oma perheesi arkissa. Jos Nooa olisi ollut nykyajan evankelista, meillä voisi olla kiusaus ohittaa hänet epäonnistuneena: saarnaa vuosikymmeniä, mutta eipä näyttäisi olevan minkäänlaisia tuloksia.

Onneksi tällä hetkellä monet maailman osat ottavat hyvin vastaan kolmen enkelin sanoman. Evankelioimistyö – ainutlaatuisen jäännöseurakunnallemme uskotun sanoman saarnaaminen – on osoittautunut uskomattoman tehokkaaksi monissa paikoissa, ja monet tulevat tuntemaan Herran. Emme ole vielä siinä pisteessä, jolloin sanottaisiin, ettei tuloksia ole. Meille on kerrottu, että hetki on tulossa, jolloin "armon aika päättyy ja pelastuksen ovi suljetaan. Tämä todetaan yhdessä lyhyessä lauseessa. 'Ne, jotka olivat valmiit, menivät hänen kanssaan häätaloon, ja ovi suljettiin' (Matt. 25:10), mikä johtaa meidät Vapahtajan taivaallisen palvelutyön viimeisen vaiheen loppuun, jolloin suuri työ ihmisten pelastamiseksi vieään päätökseen." (ST2023 269.)

Siihen asti meillä on seurakuntana tehtävä.

KERTOMUS SODOMASTA JA GOMOR- RASTA

Pietari viittaa Sodoman ja Gomorran tuhon kuvatessaan lopun ajan tapahtumia. Tasangon kaupungeista on tullut legendaarisia niiden pahuuden vuoksi sekä siitä syystä, että niistä tuli ensimmäinen esimerkki asutuskeskuksista, jotka tuhoitiin taivaasta alas langenneella tulella.

Lue 2. Piet. 2:4-11, Juud. 5-8 ja Hes. 16:46-50. Mitkä olivat ne moraaliset olosuhteet, jotka johtivat näiden kaupunkien tuhoutumiseen?

Kertomus Sodomasta ja Gomorrasta on selvä varoitus lopun ajan ihmisille tällä planeetalla: lopulta myös jumalattomat tuhoutuvat tulessa, kuten Ilmestyskirjan 20. luvussa niin selvästi kuvataan. Synti on petollista, sillä se sokaisee meidät koskien oman sydämemme tilaa ja verhoaa rikkomuksemme itsensä hyväksynnän kerrosten alle, kun taas muiden tekemä pahuus on meille usein ilmeistä. Samassa luvussa Jumalan puhuessa siitä, kuinka paljon rakkautta hän oli vuodattanut kansansa ylle, hänen on myös varoitettava sitä. Vaikkei se tehnyt aivan samoja syntejä (Hes. 16:47), siitä on itse asiassa tullut Sodomaa pahempi.

Israel oli elänyt portonelämää (Hes. 16:41) ja tehnyt hengellisen aviorikoksen. Kuvittele Jumalan kansan hämmästyystä, kun he kuulivat, että he olivat jumalattomampia kuin ihmiset, jotka olivat kuuluisia jumalattomuudestaan.

Tämä ei ole uutta. Paavali esittää Room. 1:18-32 pitkän luettelon ihmisen pahuudesta, mikä olisi voitu kirjoittaa tämän päivän sanomalehtien perusteella. Paavalin kuvaus pakanoiden synneistä ei ollut tarkoitettu luomaan juutalaisissa ylemmydentunnetta, vaan jotta Jumalan kansa voisi vihdoin ymmärtää omien syntiensä vakavuuden. Natan teki saman puhuessaan Daavidille: hän kertoi kertomuksen rikkaasta miehestä, joka varasti köyhältä mieheltä karitsan. Tämän kertomuksen vuoksi Daavid ”suuttui kovasti” (2. Sam. 12:5), koska epäoikeudenmukaisuus oli ilmeistä. Vielä silloinkin tarvittiin Natanin julistus: ”Se mies olet sinä” (2. Sam. 12:7), jotta Daavid saatiin näkemään itsensä tuossa kertomuksessa.

On tärkeää muistaa, että Raamattua ei ole osoitettu ensisijaisesti muulle maailmalle vaan Jumalan omalle kansalle. Kun näemme toisten kauheiden syntien kuvaukset Ilmestyskirjan 13. tai 17. luvun kaltaisissa kohdissa, ne ovat varoituksia siitä, että mekin voimme langeta samaan ansaan.

KOKO MAAILMAN TUOMARI

Juuri ennen Sodomian tuhoa Mamren tasangolla sattui erikoinen tapaus. Jumala ilmestyy Abrahamille kahden enkelin seurassa. Kun Abraham näkee heidät, hän kutsuu taivaalliset vieraat aterialle, ja juuri tässä vaiheessa Jumala lupaa, että Abraham ja Saara saavat pojan, jonka kautta syntyisi Messias. Jeesus todellakin syntyi Abrahamin sukuun (vrt. Gal. 3:16). Sitten kertomus kääntyy yhtäkkiä tasangolla oleviin pahuuden täyttämiin kaupunkiin.

Lue 1. Moos. 18:17-32. Mitä opimme näistä jakeista Jumalan luonteesta ja tavasta, jolla hän lopulta aikoo hoitaa planeetallamme vaikuttavan pahuuden?

Jumala ei ole meille selitystä velkaa, mutta hän ei halua salata motiivejaan ja suunnitelmiaan ihmiskunnalta. Profeetta Aamos kertoo meille: ”Ei Herra Jumala tee mitään ilmoittamatta suunnitelmiaan palvelijoilleen, profeetoille.” (Aam. 3:7.)

Ennen kuin Jumala tuhoaa Sodomian ja Gomorran, hän ilmoittaa ainoan oikean teon olevan, että hän tiedottaa Abrahamille, mitä on tapahtumassa ja mitä tämä voi pian odottaa todistavansa.

Jumala viipyy Abrahamin luona sillä aikaa, kun kaksi enkeliä menee pahuuden täyttämään kaupunkiin kutsumaan niitä, jotka ottavat heidän varoituksensa vastaan. Tässä kohdassa ei voi olla ajattelematta niitä profeetallisia enkeleitä, jotka suorittavat saman tehtävän lopun aikana kutsuessaan Babylonissa asuvia Jumalan kansan jäseniä tulemaan pois sieltä (Ilm. 14:6-12; Ilm. 18:1-4). Samalla kun viimeistä varoitusta kuulutetaan, Jumala keskustelee Abrahamin kanssa siitä, mitä on tapahtumassa. Hän vastaa mielellään patriarkan kysymyksiin.

”On mahdotonta, että surmaisit syyttömät yhdessä syyllisten kanssa ja että syyttömien kävisi samoin kuin syyllisten”, Abraham sanoo, ”Ethän voi tehdä niin! Eikö koko maailman tuomari tuomitsisi oikein?” (1. Moos. 18:25.) Abraham ei pohdi ainoastaan Sodomian tapausta, vaan hän pohtii samalla myös Jumalan luonnetta. Samoin Jumala avaa taivaan kirjat (Ilm. 20:4, 11-15) ja antaa meidän tutkia todisteet, ennen kuin hän lopulta antaa tulen langeta maan päälle. Toisin sanoen meillä on tuhat vuotta aikaa saada vastaus moniin kysymyksiin, jotka toistaiseksi jäävät vastaamatta.

TUOMIO ENNEN JEEUSKEN PALUUTA

Dan. 7. luvussa oleva kuvaus tuomiosta antaa meille välähdysten väliverhon taakse - kunnioitusta herättävän tilaisuuden nähdä, kuinka Jumala ratkaisee synnin ongelman ja samalla lunastaa ne, jotka haluavat elää liittosuhteessa hänen kanssaan.

Lue Dan. 7:9, 10, 13, 14, 22, 26 ja 27 kuvaus tutkivasta tuomiosta. Mihin tuomiossa ensisijaisesti keskitytään? Mikä on tuomio, joka annetaan prosessin lopussa? Mitä tämä kertoo meille pelastussuunnitelmasta?

Ei ole epäilystäkään siitä, etteikö Jumala tulisi tuomitsemaan ihmissukua. Saarn. 12:14 vakuuttaa meille, että ”Jumala vaatii tuomiolle kaikista salatuistakin teoista”. Paavali muistuttaa meitä siitä, ettei meidän pidä tuomita toisiamme, sillä ”kaikki me joudumme Jumalan tuomioistuimen eteen” (Room. 14:10). Jumala ei tietenkään tarvitse rekisteriä tietääkseen, kuka on pelastunut tai kadotettu. Enkeleillä - jotka ovat tutkineet pelastussuunnitelmaa pitkin matkaa (1. Piet. 1:12) - on luonnollisesti kysymyksiä. He todistivat Paholaisen kapinaa ja näkivät, kuinka kolmasosa taivaan enkeleistä karkotettiin taivaasta (Ilm. 12:4) - ja nyt Jumala tuo meidät lähelleen. Jumala avaa kirjat ja antaa pyhien nähdä kaiken.

Abrahamin armon anominen Sodoman ja Gomorran puolesta - joka on tuomion esikuva - antaa meille tärkeän oivaluksen tuomiosta. Sodoman syntejä mitä ilmeisimmin tutkittiin; Jumala mainitsee, että kaupungin pahuus oli antanut sille sellaisen maineen, että valitushuuto sitä vastaan oli suuri (1. Moos. 18:20). Mutta ei vain Sodomaa ja Gomorraa tutkittu ennen niiden tuhoa. Jumala avasi Abrahamille myös mahdollisuuden tutkia, toimiiko Jumala vanhurskaasti tehdessään päätöksensä tuhota jumalattomat.

Danielin kirjan 7. luvun taivaallisen tuomion keskelle ilmestyy itse ”Ihmisen Poika”, Jeesus (Dan. 7:13, ks. myös Matt. 20:28). Hänen ilmestymisensä on ainoa syy siihen, että ”Korkeimman pyhät saivat oikeutensa” (Dan. 7:22). Yksin hänen täydellisen vanhurskautensa tähden Jumalan kansa läpäisee oikeudenkäynnin.

Kuvittele seisovasi tuomiolla, jossa kaikki salaisuutesi ovat paljastettuina pyhän Jumalamme edessä. Mikä on ainoa toivosi tuona aikana? (Ks. perjantain materiaali.)

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen White, *Alfa ja omega*, osa 1, s. 80–82 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 80–83.

”Ylimmäinen pappi ei voi puolustaa itseään eikä kansaansa saatanan syytöksiä vastaan. Hän ei väitä Israelia syyttömäksi. Kansan syntejä kuvaavissa saastaisissa vaatteissa, joita hän pitää yllään heidän edustajanaan, hän seisoo enkelin edessä. Hän tunnustaa heidän syntinsä mutta viittaa heidän katumukseensa ja nöyrytykseensä ja luottaa syntejä anteeksiantavaan Lunastajaan. Uskossa hän vetoaa Jumalan lupauksiin. - -

Saatanan syytökset niitä vastaan, jotka etsivät Herraa, eivät johdu siitä, että hän olisi pahoillaan heidän synneistään. Hän iloitsee heidän luonteensa puutteista, sillä hän tietää saavansa heidät valtaansa vain sen perusteella, että he rikkovat Jumalan lain. Aiheena hänen syytöksiinsä on yksinomaan hänen vihollisuutensa Kristusta vastaan. Pelastussuunnitelman mukaisesti Jeesus murtaa saatanan otteen ihmisperheestä ja vapauttaa sieluja hänen vallastaan. - -

Omassa voimassaan ihminen ei kykene kumoamaan vihollisen syytöksiä. Synnin tahraamissa vaatteissaan ja syyllisyytensä tunnustaen hän seisoo Jumalan edessä. Mutta Jeesus, Puolustajamme, esittää pätevän vetoamuksensa kaikkien niiden puolesta, jotka katuen ja uskoen ovat jättäneet sielunsa hänen huostaansa. Hän ajaa heidän asiaansa ja voittaa heidän syyttäjänsä Golgatan voimallisilla perusteilla. Hänen täydellinen kuuliaisuutensa Jumalan laille on antanut hänelle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä, ja hän vaatii Isältään armoa ja sovutusta syylliselle ihmiselle.” (3AO 322–324.)

Keskustelunaiheita:

1. Jeesus sanoi opetuslapsilleen, että he ovat maailmassa, mutta eivät maailmasta. (Ks. Joh. 15:19; Joh. 17:14–16.) Miten voitamme ihmisiä Kristukselle ja varjelemme itsemme niin, ettei ”maailma saastuta” (Jaak. 1:27)?
2. Mitä Nooan julkinen toiminta ennen vedenpaisumusta opettaa meille suuresta taistelusta? Millä tavoin meillä on sama tehtävä nykyisin?
3. Ennen kuin jumalattomat tuhotaan taivaasta lankeavalla tulella, Jumala herättää heidät kuolleista ja antaa Paholaisen työskennellä heidän kanssaan hetken aikaa (Ilm. 20:7–9). Mitä syitä voit keksiä sille, että tämä olisi välttämätön viimeinen vaihe ennen kuin Jumala laittaa kaiken kuntoon?